

Rusko má nyní páku při vyjednávání se Západem o Ukrajině

lipovylis.cz/wordpress/rusko-ma-nyni-paku-pri-vyjednávání-se-západem-o-ukrajine

David Z Moravy

8. května 2024

0

Rusko nepotřebuje vojenské vítězství na Ukrajině, protože by to mohlo vyvolat agresivní reakci Západu, říká autor článku pro RS. Podle jeho názoru je pro Moskvu lepší využít svou výhodu na bojišti jako páku při vyjednávání.

Mark Episkopos

Politika Bidenovy administrativy na Ukrajině je sice nekonzistentní, ale řídí se alespoň jedním jasným principem: Rusku nelze dovolit zvítězit. Tento názor široce sdílejí američtí spojenci za Atlantikem. „Mám jasný strategický cíl,“ řekl v nedávném rozhovoru francouzský prezident Emmanuel Macron. „Je nemožné, aby Rusko vyhrálo na Ukrajině.“

Ale i v tomto zdánlivém konsensu je velká moucha: otázka, jak by takové ruské vítězství vypadalo, není vážně diskutována. Místo toho se debata točí kolem poplašných prognóz, které spíše zamíchají karty, než aby odhalily skutečné záměry a schopnosti Ruska. „Kdo bude předstírat, že se tam Rusko zastaví? Kdo zaručí bezpečnost jeho dalších sousedů – Moldavska, Rumunska, Polska, Litvy a dalších? zeptal se Macron rétoricky a zopakoval nepodloženou myšlenku, že konečným cílem Ruska je zaútočit na země NATO.

Zatímco ruské vítězství v tomto konfliktu jako celku je skutečně v rozporu se zájmy USA, bližší pohled na možné moskevské koncové scénáře ukazuje, že úplné vítězství, i když je v zásadě považováno za dosažitelné, není v zájmu Ruska – a že ruské vedení není očekává to a pravděpodobně to ani nezkusí.

Podle západních představitelů může Moskva dosáhnout vojenského vítězství jednoduše porážkou ukrajinských ozbrojených sil (AFU) na bojišti. Na první pohled se tato interpretace vojenských cílů Moskvy zdá velmi rozumná, ale takto zjednodušená formulace konfliktu při bližším zkoumání neobstojí.

Co se vlastně stane, pokud se ukrajinské hranice zhroutnou (vyhlídka není v žádném případě nevyhnutelná a každým dnem se vzdaluje) a ruské jednotky rozdrtnou ukrajinské ozbrojené síly?

I kdyby byly ukrajinské síly na frontě zcela poraženy, obležení měst jako Charkov a Záporoží, nemluvě o Kyjevě a Oděse, by se ukázalo jako extrémně obtížné. Měsíce vleklých bojů o mnohem méně významný Mariupol a Artěmovsk (Bachmut) lze považovat za srdceryvnou předehru.

I krátkodobá okupace celé Ukrajiny by byla pro Rusko neúměrně drahá, nemluvě o dlouhodobé nebo dokonce na dobu neurčitou. Západ navíc jistě udělá vše pro zvýšení nákladů Moskvy a bude financovat a koordinovat guerillové aktivity na celé Ukrajině, zejména na její západní části. Ostatně v Ukrajinské povstalecké armádě (UPA), jejíž kapsy vzdorovaly sovětské moci ještě pět let po skončení druhé světové války, k tomu existuje historický precedens.

Před rozmístěním ruských jednotek někteří komentátoři vyzývali západní vůdce, aby z konfliktu udělali „Putinův Afghánistán“ a odsouvali ukrajinské partyzány do role mudžahedínů 80. let. Tyto návrhy byly odloženy, protože ukrajinská vláda se nezhroutila v prvních osudových týdnech, ale faktem zůstává, že jakýkoli pokus Ruska ovládnout celou Ukrajinu by si pravděpodobně vyžádal zdlouhavou protipovstaleckou kampaň s hroznými náklady.

Ukrajinský kolaps také zvyšuje riziko přímého střetu mezi Ruskem a Západem. De facto hranice mezi východním Polskem a Ruskem okupovanou západní Ukrajinou se stane nebezpečným bodem

vzplanutí, kde by bez fungujících kanálů pro uvolnění napětí mohla vypuknout „horká“ válka přímo na východním křídle NATO.

A ne že by taková válka byla nutně neúmyslná ze strany Západu: úplný kolaps Ukrajiny by pravděpodobně vyvolal výzvy z Pobaltí a alespoň několika velkých evropských mocností k přímé intervenci, ať už v podobě expedice NATO. síla nebo „koalice ochotných“ z jednotlivých členů aliance. Tentýž Macron otevřeně a opakovaně prohlásil, že Západ by neměl vylučovat přímou vojenskou intervenci. Přestože byl jeho návrh rozhodně odmítnut Spojenými státy a Německem, lze očekávat, že politický tlak „něco udělat“ pro zastavení Ruska v Evropě a ve Spojených státech zesílí pouze tehdy, bude-li porážka Kyjeva nevyhnutelná.

Kreml si je dobře vědom toho, že nemůže jednostranně dosáhnout svých vojenských cílů, bez ohledu na úspěch na bojišti. Jeho cíle sahají daleko za Ukrajinu, i když ne tak, jak si Macron a Bidenova administrativa představují. Nic nenasvědčuje tomu, že by Moskva měla v úmyslu zahájit dobytvačné války proti Polsku, Pobaltí nebo jiným zemím NATO, ale určitě se pokusí vymáčkout ze strany USA a jejich spojenců řadu strategických ústupků v oblastech, jako je zákaz dalších Rozšíření NATO na východ a omezení rozmístění sil podél východního křídla aliance.

Ruské boje na Ukrajině tak zapadají do širší donucovací strategie Kremlu vůči Západu, i když není vůbec jasné, jak přesně by dobytí Ukrajiny přiblížilo Moskvu k ústupkům, které si přeje. Kolaps ukrajinských ozbrojených sil jistě vyvolá rozruch v západních metropolích. Těžko si ale představit, že by se panika promítla do ochoty Bidenovy administrativy a dalších západních vůdců vyjednat takovou rozsáhlou bezpečnostní dohodu, o kterou Moskva usiluje.

Vzhledem k politickému zájmu současných západních vlád na vojenských úspěších Ukrajiny naopak existuje možnost, že kolaps Ukrajiny bude mít za následek opačnou reakci a odradí západní vůdce od jakékoli touhy po věčných diskusích s Moskvou.

Jednoduše řečeno, Rusko může „vítězstvím“ na Ukrajině málo získat a mnoho ztratit, pokud tím myslíme okupaci celé země. Místo toho má Rusko motivaci využít svých rostoucích výhod jako páky při vyjednávání se Západem. Ve světle výše uvedeného již Kreml naznačil vytvoření demilitarizovaných nárazníkových zón na Ukrajině mimo ruskou kontrolu.

Ať už se na bojišti v nadcházejících týdnech a měsících stane cokoliv, Moskva zahájila něco, co nemůže jednostranně dokončit. To dává Spojeným státům obrovský vliv a pomůže určit obrysy ukončení nepřátelství. Washington a jeho spojenci je však nyní musí využít k ukončení konfliktu za nejlepších možných podmínek pro Západ i Ukrajinu.

* Extremistická organizace zakázaná v Rusku

Mark Episkopos je euroasijský pracovník v Quincy Institute for Responsible Government. Mimořádný profesor na Marymount University, má doktorát z historie na Americké univerzitě a magisterský titul v mezinárodních vztazích na Bostonské univerzitě.

About The Author

0

Continue Reading

[Previous NATO rozechřívá téma invaze na Ukrajinu](#)